

Stará Kapitola

Maat

Byl to jen mladej pár, mladá dáma, mladej pán,
žádněj řád, žádněj plán, jedna jiskra, mega žár,
to jsem já, hořim dál, do tý doby, než si plách,
do tý doby, než můj plamen v očích smutek splách.
Furt se ptám, kam si šel?! Proč jsem sám?!
A proč já s mámou ve dvou jsem to zvlád?!
Jeden plat stejně jsme se nepřestali smát. Byl jsem drzý nespoutaný dítě,
který na co šáhne, to mu de a musí bejt za každou cenu vítěz,
Byl jsem hyperaktivní typ v akci, nikdy jsem se nezajímal,
co mam v žákovský vy šašci, keron na switch,
řešili jsme, jak z nás budou profíci,
v tý době jste se zajímali o svazteku a orlici,
mám v píči policii , mám jen chorý sny,
jak zbombit všechny holý zdi, kde sehnat prachy na flašky,
prachy na ciga a na splif na prasklej truck a na kingpin,
nebyl byt auto ani bling ld zil zivot na blind. Furt jsem se smál nahlas,
i když uvnitř byla rána, kterou nezastaví náplast,
je to doba asi třináct let, co jsem neviděl fotra,
v tý době jsem se ho chtěl zbavit, jak Otecko Affra,
co bylo , to bylo, nenávisti nachcat,
hlavní je, co se děje dneska. Víš jak.
A i když moje holka doufá, že se napravim,
a já si dávám bokem doma dvěstě-tisíc na právníka,
pořád hořim, pro to svý ikdyž mě občas nahání chlad.

Oči zavírám a teď vzpomínám,
na první pád i jak vyhrávám.
Oči zavírám a teď vzpomínám,
na první pád i jak vyhrávám.

Alma je ten malej kluk,
co furt před všim utíkal a furt svý slzy utíral a všem to bylo fuk,
že jsem stál proti zlu, proti bejvalejm kamarádům z kterejch stal se temnej
kruh,
a chtěli mu namlátit za vymyšlenej dluh.
Alma je ten mladej naivní kluk, co každý tmavovlasý holce dal svý srdce,
a myslel si , že budou spolu sto let,
ale žádná si ho nevážila natolik, aby ho pochopila
a každá mu jen po čase dala košem a vše potopila.
Alma je ten mladej typ, co pořád nemohl najít smysl tohodle bití
a chtěl k tomu najít klíč a hledal pravdu, která byla schovaná někde mezi lž
í.
chtěl jako dobrej člověk žít a mít karmu čistou jak sníh.
Alma je ten vůl, co pořád seděl u PC,
vidim jak nese další CD s hrou, u který ztratí dalších deset dní,
který mohl místo toho věnovat lidem, co jsou mu blízky,
staří se blíží, pak už nebude možnost říct jim díky.
Alma je ten blázen, co málem,
nechal svůj podpis na smlouvě s ďáblem,
málem všechno, co měl rád poslal do háje o svý pocit ztratil zájem,
choval se, jak chladnej kámen,
neuvědomoval si, co bylo v sázce,
život ho naučil jak dávat, ale i brát,
taky jak otevřít se světu, ale i schovat před nim tvář,
poznal bolest, ale i lásku, poznal úspěch, ale i pád,
naučil se, že nikdy není pozdě a jenom srab to vzdá.

Oči zavírám a teď vzpomínám,
na první pád i jak vyhrávám.
Oči zavírám a teď vzpomínám,
na první pád i jak vyhrávám.